PB161 Programování v jazyce C++ Přednáška 9 Jmenné prostory Výjimky

Nikola Beneš

22. listopadu 2016

Jmenné prostory

Motivace

```
Problém: výskyt dvou entit se stejným jménem
// library1.h
class Object { /* ... */ };
// library2.h
class Object { /* ... */ };
// main.cpp
#include "library1.h"
#include "library2.h"
Při překladu main.cpp dojde k chybě:
error: redefinition of 'class Object'
```

Implicitní jmenné prostory

```
globální jmenný prostor
int x;
// double x; // CHYBA!
                                  jmenný prostor třídy Example
class Example {
    float x;
public:
    void method() const { jmenný prostor metody method
         double x;
         for (int i = 0; i < 3; ++i) {
              std::string x;
                                jmenný prostor cyklu for
              char x;
                                    jmenný prostor bloku
```

Jmenné prostory

Přístup ke jmenným prostorům – operátor ::

```
int x = 17;
class Example {
    int x;
public:
    Example() : x(29) {}
    void print() const {
        int x = 3;
        {
            int x = 9;
            cout << x << endl; // 9
            cout << Example::x << endl; // 29
            cout << ::x << endl; // 17
        cout << x << endl; // 3
```

Explicitní jmenné prostory

```
Pojmenované jmenné prostory – syntax: namespace jmeno { ... }
namespace MyLib {
    void print();
    namespace Experimental { // možno i vnořovat
        void print();
namespace MyLib {
    class Example {
    public:
        void print() const;
    };
[ukázka použití]
```

Explicitní jmenné prostory – zpřístupnění

Zpřístupnění jmenného prostoru

```
plná kvalifikace – std::string

    direktiva using namespace jmeno_prostoru;

#include <string>
string s; // CHYBA!
void print() {
    using namespace std;
    string s; // OK
}
int main() {
    string s; // CHYBA!
}
```

Explicitní jmenné prostory – zpřístupnění (pokr.)

deklarace using jmeno_prostoru::jmeno_entity

 má prioritu před using namespace #include "libAdam.h" #include "libEve.h" using namespace Adam; // obsahuje funkci qetApple(); using namespace Eve; // taky obsahuje getApple(); getApple(); // CHYBA! using Eve::getApple; getApple(); // OK, volá se Eve::qetApple(); alias jmenného prostoru namespace SysWinWidget = System::Window::Widget;

Explicitní jmenné prostory – zpřístupnění

Používání using a using namespace

- v globálním prostoru
 - užívejte rozumně
 - nikdy v hlavičkových souborech
 - vždy až po všech #include
- lokálně
 - ve funkcích/metodách
 - ve vnořených blocích
 - není možno používat přímo uvnitř třídy (class scope)

Explicitní jmenné prostory – použití

Použití jmenných prostorů ve vlastních knihovnách:

```
// cool library.h
#ifndef COOL LIBRARY H
#define COOL LIBRARY H
namespace cool library {
class Cool { /* ... */ }:
#endif
```

Explicitní jmenné prostory – použití (pokr.)

Oddělení kolidujících jmen při použití cizích knihoven:

```
namespace Lib1 {
#include "library1.h" // obsahuje třídu System
}
namespace Lib2 {
#include "library2.h" // obsahuje třídu System
}
int main() {
    System s; // CHYBA!
    Lib1::System s1; // OK
    Lib2::System s2; // OK
```

Anonymní jmenné prostory

```
namespace {
// ...
}
```

- chová se jako by se vytvořil jmenný prostor unikátního jména,
 za kterým by okamžitě následovalo using namespace
- k čemu je to dobré?
- zapouzdření identifikátorů uvnitř jednoho zdrojového souboru (resp. překladové jednotky)
 - při linkování nejdou vidět z ostatních překladových jednotek
- podobné jako globální static v C, ale lepší proč?
- globální static funguje pouze pro proměnné a funkce, do anonymního namespace můžeme ale zavřít libovolná jména (např. deklarace typů)

Jmenné prostory – další informace

Další čtení pro zvídané

- http://en.cppreference.com/w/cpp/language/namespace
- http://en.cppreference.com/w/cpp/language/lookup
 - qualified name lookup
 - unqualified name lookup
 - argument-dependent lookup

```
namespace Test {
    int x;
    void print(int y) {}
}
int main() {
    print(x); // CHYBA!
    Test::print(x); // CHYBA!
    Test::print(Test::x); // OK
    print(Test::x); // taky OK, argument-dependent lookup
}
```

Výjimky

Windows

A fatal exception ΘE has occurred at 0028:C0034B23. The current application will be terminated.

- * Press any key to terminate the current application.
- * Press CTRL+ALT+DEL again to restart your computer. You will lose any unsaved information in all applications.

Press any key to continue _

Motivace

Obsluha chyb za běhu programu

- možná řešení: speciální chybová hodnota, globální příznak
 - kód se hůře čte a píše
 - chyby jsou implicitně ignorovány
 - které volání selhalo?
 - o co když je třeba chybu propagovat skrze víc funkcí?
- výjimky
 - výjimečné situace za běhu programu
 - vyhození výjimky (throw)
 - zachycení výjimky (catch) a reakce i jinde než v místě výjimky
 - používáno ve velké řadě jazyků

Syntaxe výjimek v C++

Vyhození výjimky throw

- výjimkou může být libovolná hodnota
 - raději však používáme speciální objekty
 - ve standardní knihovně std::exception

```
void sillyFunction(int x) {
    if (x < 0) throw 42;
Zachycení výjimky try { ... } catch ( ... ) { ... }
int main() {
    try {
        sillyFunction(-7);
    } catch (int e) {
        cout << "exception no.: " << e << endl;</pre>
```

Syntaxe výjimek v C++ (pokr.)

Zachycení výjimky

- o catch má formální parametr, kterým se má výjimka zachytit
 - zachycení hodnotou nedoporučované, může znamenat kopii
 - zachycení referencí doporučovaný způsob
 - zachytávání libovolné výjimky pomocí catch (...)
- reakce v bloku catch
 - vyřešení problému
 - znovu vyhození stejné výjimky throw;
 - vyhození jiné výjimky

Throw by value, catch by reference.

Mechanismus zachytávání výjimek

- 1. vyhodí se výjimka
- 2. prochází se skrz zásobník funkcí, dokud se nenarazí na blok try
- 3. hledá se související blok catch, který může výjimku zachytit
 - stejný typ výjimky a parametru
 - parametr je reference na typ výjimky
 - parametr je předek typu výjimky (reference, ukazatel)
 - (...) chytá vše
- 4. pokud se najde správný blok catch:
 - volají se destruktory lokálních objektů na zásobníku
 - tzv. odvinování zásobníku (stack unwinding)
 - nakonec se provede tělo bloku catch
- pokud se správný blok catch nenajde, pokračuje se s hledáním od bodu 2
- 6. pokud se výjimka nezachytí nikde, zavolá se std::terminate
 - v tom případě se destruktory nemusí zavolat

Standardní výjimky

Hierarchie výjimek standardní knihovny

- základní std::exception
- virtuální metoda what () vrací popis výjimky
- vyhazovány standardní knihovnou
 - př. metoda at() kontejnerů
- vyhazovány některými konstrukcemi jazyka C++
 - operátor new může vyhodit std::bad_alloc
 - operátor dynamic_cast může vyhodit std::bad_cast

Standardní výjimky (pokr.)

Výjimka při nepodařené alokaci

```
int main() {
    const size_t SIZE = 1000;
    try {
        auto array = std::make unique<int[]>(SIZE);
        // není třeba testovat na nullptr
        for (int i = 0; i < SIZE; ++i) {
            array[i] = i*i;
        // a.t.d. . . .
    catch (std::bad_alloc&) {
        std::cerr << "Failed to allocate memory.\n";</pre>
```

Vlastní výjimky

doporučeno: dědit ze standardních výjimek

```
class WrongNameException : public std::invalid_argument {
    std::string name;
public:
    WrongNameException(const std::string& reason,
                       const std::string& n)
        : std::invalid argument(reason), name(n) {}
    const std::string& getName() const { return name; }
};
class Person() {
    std::string name;
    static bool isValidName(const std::string&);
public:
    Person(const std::string& n) : name(n) {
        if (!isValidName(name))
            throw WrongNameException("invalid name", name);
        // ...
```

Výjimky a dědičnost

- při zachytávání můžeme použít typ předka
- zachytávání probíhá v pořadí bloků catch v kódu
- doporučení: řadit bloky catch od konkrétních k obecným

```
try {
       // ...
    catch (std::invalid_argument&) {
       // ...
    catch (WrongNameException&) {
       // ...
// warning: exception of type 'WrongNameException' will be
// caught by earlier handler for 'std::invalid_argument'
```

Zachycení libovolné výjimky

Zachycení pomocí catch (...)

- nemáme přístup k objektu výjimky
- používat opatrně
- v některých specifických případech se ale hodí
 - např. obalení těla destruktoru
- použití s opětovným vyhozením throw;
 - logování problémů
 - speciální funkce pro řešení výjimek

Zachycení libovolné výjimky (pokr.)

```
void handleException() {
    try { throw; }
    catch (SomeException& ex) { // ...
    }
    catch (OtherException& ex) { // ...
    }
int main() {
    try {
       // some code
       // ...
    catch (...) {
        handleException();
    }
```

Výjimky a konstruktory

Je vhodné vyhazovat výjimku z konstruktoru? ANO Kdy?

pokud nemůžeme zaručit správný stav

Co se stane?

- nezavolá se destruktor objektu
- zavolá se destruktor všeho, co už bylo inicializováno (předci, atributy)
 - v opačném pořadí inicializace

Jak zachytit výjimku v konstruktoru?

normálně pomocí try ... catch

Co když je výjimka vyvolána při inicializaci?

Výjimky a konstruktory (pokr.)

Speciální syntax pro konstruktory

```
class Person {
    std::string name;
public:
    Person(const std::string& n) : name(n) {}
};
class Teacher : public Person {
    std::vector< Course > courses;
    Person& departmentBoss;
public:
    Teacher(const std::string& name, Person& boss)
    try : Person(name), departmentBoss(boss) {
        courses.reserve(5):
    }
    catch (std::exception& ex) {
        std::cerr << "Teacher constructor failed: " << ex.what()</pre>
                  << std::endl;
```

Výjimky a konstruktory (pokr.)

Speciální syntax pro konstruktory

- použitelná i pro jiné metody/funkce, ale nemá moc význam
- destruktory předků a atributů se volají před blokem catch
- blok catch musí znovu vyhodit výjimku
 - implicitní throw; na konci bloku
- hlavní použití: logování nebo úprava výjimek

Výjimky a destruktory

Je vhodné vyhazovat výjimku z destruktoru? NE

 když v průběhu zachycení výjimky vznikne další výjimka, zavolá se std::terminate

Specifikace noexcept

úmysl nevyhazovat z funkce/metody žádnou výjimku

```
void f();  // může vyhodit libovolnou výjimku
void g() noexcept; // slibuje, že nebude vyhazovat výjimky
```

- kompilátor může tuto informaci použít pro optimalizace
- standardní knihovna může tuto informaci použít pro volbu chování
- operátor noexcept

- o co když g() přesto vyhodí výjimku? std::terminate
- destruktory jsou automaticky noexcept

Výjimky při vstupu a výstupu

Knihovna iostream

- implicitně nepoužívá výjimky, ale nastavuje příznaky
- důvody
 - historické
 - ne vždy je vhodné používat výjimky pro vstup a výstup
- použití výjimek je možno vynutit

Výjimky při vstupu a výstupu (pokr.)

```
#include <iostream>
#include <fstream>
using namespace std;
int main() {
    try {
        ifstream input("soubor.txt");
        input.exceptions( ifstream::failbit
                         | ifstream::badbit );
        // read from the file
        // the file is automatically closed
    }
    catch (ios base::failure& ex) {
        cerr << "I/O exception: " << ex.what();</pre>
    }
```

Doporučení

- výjimkami řešte výjimečné situace
 - chyby, špatné parametry, apod.
 - tam, kde je jiné řešení nemožné/nevhodné (konstruktory, operátory)
- nepoužívejte výjimky pro vracení hodnot z funkcí a metod
 - nenalezení prvku v poli není výjimečná situace
- házejte hodnotou, chytejte referencí
- zachytávání výjimek v inicializaci konstruktorů používejte, pokud chcete logovat nebo nějak měnit zachycenou výjimku
- nevyhazujte výjimky z destruktorů
- chytejte výjimky jen tehdy, pokud máte na výjimku jak rozumně reagovat

Závěrečný kvíz

https://kahoot.it

Závěrečný kvíz (kód č. 1)

```
void print() { std::cout << "x"; }</pre>
namespace A {
  void print() { std::cout << "y"; }</pre>
  namespace B {
    void print() { ::print(); }
namespace C {
  void fun() {
    using namespace A;
    A::print();
    B::print();
int main() {
  using namespace C;
  print();
  fun();
```

Závěrečný kvíz (kód č. 2)

```
class A { /* ... */ };
class B : public A { /* ... */ };
class C : public B { /* ... */ };
class D { /* ... */ };
void foo() {
   D d;
   throw B();
}
int main() {
    try {
        foo();
    catch (C& ex) { cout << 1; }
    catch (A& ex) { cout << 2; }
    catch (B& ex) { cout << 3; }
```